

nede den Autoritet som Retskyndig, der vilde være saa overordentlig nyttelig for at gjenneføre et Arbejde af en saadan Betydning som nærværende; thi det ærede Thing har jo været Vidne til, hvorledes dette Lovudkast uden nogen som helst Bearbejdelse og uden nogen som helst selvstændig Motivering simpelt af Justitsministeren er bragt ind i Thinget, og det har været Vidne til den Andeel, han har taget i Forhandlingerne. Den ærede næstsidste Taler paaberaabte sig heller ikke Justitsministerens Autoritet, men udtalte den Frygt, at Forkastelsen af hans Forslag skulde bevirke, at hele Loven blev standset. I denne Henseende maa jeg nu være af samme Mening som den ærede sidste Taler. Jeg kan forklare mig, at den ærede Justitsminister kan føle en Slags Betænkelighed ved at lade denne Lov udgaa under sit Navn, da han jo aabenbart hverken i dens Tilblivelse eller videre Forhandling har haft nogen som helst beviislig Andeel; men siden det er faldet i hans Lov at forelægge denne Lov, troer jeg ogsaa det for ham vil være en, om end for meget godt Nøj opnaaet, smul Gode, at hans Navn kommer til at staa paa denne Lov, der rimeligviis igjennem mange kommende Tider vil være veiledende for Retspleien i vort hele Fædreland, og som desuden er affattet saaledes, at jeg haaber den vil være en belærende og nyttig Veiledning for det danske Folk, især, hvad enten dette nu skeer hurtigere eller senere, naar det hele Folk kaldes til at tage activ Deel i selve Retspleien. Skulde imidlertid den ærede Justitsminister virkelig ville gjøre et Forsøg paa at tilveiebringe Kongens Beto paa Grund af denne Paragraph, hvori der ikke handles om store Principspørgsmaal, men kun om at faa ud af Loven Noget, som jeg tør erklære, ved den allerførste og flygtigste Gjennemlæsning paatrængte sig mig som en Plet og som Noget, der har den uheldige Skæbne i sig, hvad jeg senere af Motiverne, om ikke fik at vide, saa dog i alt Fald kunde slutte mig til at være kommen ind leilighedsviis, Noget, som ved Love af denne Bestaafenhed altid er en mislig Omstændighed — jeg siger, dersom den ærede Justitsminister skulde gjøre et Forsøg paa at standse hele dette vigtige Lovarbejde, der er Frugten af saa mange udmærkede Mænds aare-

lange og alvorlige Arbejde, ved at tilraade Hs. Majestæt derimod at bruge det kongelige Beto, hvad jeg ikke troer, saa er jeg overbevist om, at Hans Majestæt ikke vil være i Forlegenhed for at sjerne en saadan Hindring, for at Loven kan komme ud.

Rosenorn-Teilmann: Sa, hvis man ved sin Stemmegivning her skulde tage Hensyn til Autoriteter, saa kunde man jo unægtelig let blive noget forvirret, thi vi maae vel huske paa, at navnlig den ene af de Mænd, som den sidste ærede Taler beraabte sig paa, har, saavidt jeg husker, endog sagt det her i Salen, at Lovcommissjonen selv har indstillet denne Paragraph, som efter min Mening virkelig var mindre heldig, end det Residuum, der bliver tilbage efter Justitsministerens Forslag. Jeg har allsaa ikke ladet mig lede af noget Hensyn til nogen juridisk Autoritet, men jeg har taget Sagen ganske simpelt og sagt: Det er muligt, at Forkastelsen af Justitsministerens Forslag kan berede Vanskeligheder med Hensyn til Lovens Emanation, og jeg vil ikke lægge den mindste Smule Vanskelighed i veien for, at Kongeriget's Befolkning virkelig skal faae Gavn af denne Lov, som jeg anseer for i høieste Grad vel forberedt og vel udarbejdet. Søvrigt kan jeg heller ikke indsee, at det kan betragtes som en Plet paa Loven, hvis den foreslaaede nye Paragraph kommer ind deri, thi hvis det virkelig var en slem Plet, hvorledes kunde den da staa i det oprindelige Forslag? Det kan jeg ikke forstaae, og hvis man dengang har anseet det nødvendigt at give en saadan særlig Bestemmelse, fordi man ikke kunde holde sig til Analogier, saa forekommer det mig klart, at den samme Grund ogsaa nu maa være tilstede. Jeg har ved nærmere at overveie Ordene heller ikke kunnet finde mig slået af det Argument, som den ærede Ordsvører anvendte, at man igjennem Paragrapherne 4 og 5 kunde ramme den Forbrydelse, der omhandles i den anden Sætning: „eller tager nogen Deel i udenlandske Foreninger eller Forsamlinger, der optræde paa en imod den danske Stat skjendelig Maade.“ Hvad er det nemlig Paragrapherne 4 og 5 handle om? Det er angaaende det Tilfælde, naar en dansk Undersaat